

der de Forhold, hvorunder han er stillet, arbejder med lige Kraft og Udholdenhed, saa bliver det en anden Sag, og saa turde han snarere komme til det Resultat, at det var billigt og retfærdigt, at Postfuldmægtige udenfor Kjøbenhavn antoges i Statens Tjeneste som faste, lønnedes med fast Gåge og bleve pensionsberettigede; men jeg troer ikke, at han efter det, jeg har yttret, kan komme til et saadant Resultat, som af ham anført.

Finantsministeren: Jeg maa rigtig nok fastholde, at, uagtet her er Spørgsmaal om en ny Rønningsslov for Postvæsenet, er der dog ikke Spørgsmaal om en total Omordning af hele Postvæsenet, saa at man ikke skulde med skjellig Grund kunne paaberaabe sig mod et Forslag, der gaaer ud paa at sætte visse underordnede Betsjente alle paa samme uopenstønsberettigede Fod, at det hidtil har været paa en anden Maade. Jeg troer derfor, at den Indvending, som jeg har tilladt mig at gjøre imod Minoritetens Forslag til § 2, er vel besøiet. Forsaavidt en æret Landssthingsmand har villet skjælné imellem paa Sagens nærværende Standpunkt at udsætte Sagen og at afvise den, saa skal jeg tillade mig at bemærke, at efter hvad der er mig bekendt om de parlamentariske Former, hvorunder Sager behandles her paa Rigsdagen, saa vil det blive accurat det Samme; thi jeg skjønner ikke, hvorledes den ærede Landssthingsmand skulde faae Sagen udsat, uden ved at afvise den nærværende Behandling af Sagen. Forøvrigt er det jo et Spørgsmaal, som ikke er af nogen væsentlig Betydning. Om Sagen bliver blot udsat, eller den bliver forkastet, det bliver for mig accurat det Samme; thi de Dplysninger, den ærede Landssthingsmand desidererede, ville ikke kunne gives af Regjeringen, hvorlænge man end udsætter Sagen, de Dplysninger undtagne, vel at mærke, som han ikke burde have desidereret, fordi den ærede Landssthingsmand selv kunde have skaffet sig dem. Naar nemlig den ærede Landssthingsmand siger, at han slet ikke veed Noget, om, hvorledes det forholder sig, saa er dette virkelig hans egen Skyld; thi der er ingen Anledning for Regjeringen til atter og atter at lade trykke, hvad den eengang har meddeelt Rigsdagen. Naar den

ærede Landssthingsmand vilde have efterseet Udkastet til Finantsloven for 1850—51, vilde han der have fundet opført en meget detailleret Fremstilling af, hvorledes Postvæsenets Embedsmænd for Tiden ere lønnedes. Han vil vel ikke der finde, hvorledes Procenterne stille sig uagtigt for ethvert enkelt Embedsmænd, men hvad de ere for de nærværende Embedsmænd, og hvorledes de nærværende Udgifter til Contoirhold stille sig, er Udvalget forsynet med Dplysninger om. Jeg har ikke fundet Anledning til at lade Alt dette trykke iforveien; thi det er, som sagt, overmaade vanskeligt for Regjeringen forud at lade Alt det trykke, hvad den kan tænke sig, at der multivits vilde kunne blive Spørgsmaal om ved en Sags Behandling. Jeg forstaaer Betydningen af et Udvalgs Nedsættelse — og et Udvalgs Nedsættelse maatte vist betragtes som uundgaaeligt i en Sag af den Bessaffenhed, som den nærværende — saaledes, at Udvalget netop nedsættes, for at modtage en heel Deel Dplysninger af Regjeringen, som Regjeringen deels ikke iforveien har kunnet tænke sig at ville blive forlangte, og som den deels ikke har fundet Anledning til at lade trykke, da man derved i uforholdsmæssig Grad vilde bebyrde Statskassen med Trykningsomkostninger; og jeg troer, at Regjeringen kan være vel besøiet til at antage, at de Medlemmer af Thinget, der maatte attraae yderligere Dplysninger end dem, som Udvalget ved Comiteebetænkningens Affattelse yder, maatte derom kunne henvende sig til vedkommende Udvalg. Den ærede Rigsdagsmand vil idetmindste til Sagens følgende Behandling kunne forskaffe sig saadanne Dplysninger, og attraaer han yderligere, end de alt meddeelte, vil han igjennem Udvalget ogsaa kunne faae dem, forsaavidt de overhovedet kunne gives. Men det maa jeg gjentagende udtale, at ingen Regjering hverken for Dieblirket eller nogen anden kan i saadanne Forhold som disse gjøre. Alt anskueligt for hvert enkelt Medlem især; det er umuligt, og man maa ikke i Forhold som disse, der afhænge af et administrativt Skjøn, forlange saadanne Dplysninger, thi de ere ikke til at give.

Det Spørgsmaal er blevet rettet til mig, om